

LasEnter_PersonalUseOnly.ttf

Las Enter Personal Use Only

À Á Â Ã Ä Å Æ Ç È É Ê Ë Ì Í Î Ï Ñ Ò Ó Ô Õ Ö × Ø Ù Ú Û Ü Ý Þ ß à á â ã

ä å æ ç è é ê ë ì í î ï ð ñ ò ó ô õ ö × ø ù ú û ü ý þ ß

••••••••••••••••••••

~:~?~"

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, slôžnik kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľ a almužien ľudu a usťavňone sa modľl k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludňi videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prihádza k nemu a osťovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho ľl adel a prel aknúťy povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modľlčby a ľvoje almužny vysťupili pred Božiu ľvár a on si na ne spomenul. A ľeraz posťl mužov do Toppe a zavolaj si Šimona s prűmením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvoch sluťov a nábožného vojaka z ľtych, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a posťlal ich do Toppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blűzili sa k mešťu, Peter vysťiel okolo poludňia na sťechu modľlť sa. Keď vykladol, ošiel íeť. Kým mu pripravovali, padol do vyľbšenia. Videl otvorené nebo a zostľpovať akási nádoba, ako veľ k ľ presťieradlo, spűšťť aně za sťpři rohy na zem. Boli v nej všetky druhy sťvornocov, zemeplazov a nebeské vľáčťvo. Ľ raznel mu hlas: „Peter, vstaiť, zabijaj a jedť!“ Ale Peter povedal: „Nűjakým činom, Pane, veľ som nikdy nejedol niš posťkurneně a nečistě.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očűstľl, ľy nenazűvaj posťkurneným.“ Toľo sa opakovalo ľri razy a hned ľola nádoba vzatě do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo ľo bol za ukaz, ktorý videl, zastali pri bráne mužű, ktorých posťlal Kornélius, a dopyťovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pűľali sa, či ľam býva Šimon s prűmením Peter. Ako Peter premýľal o videní, Duch mu povedal: „Ľľ adajű ľ a ľraja mužű. Vstaiť ľeda, zľd ľ dolű a bez váhania chod ľ s nimi, lebo som ich ja posťlal.“ Peter zľšiel k mužom a povedal: „Ja som ľev, ktorého ľľ adate. Kvűľi čomu sťe prišli?“ Oni povedali: „Slôžnik Kornélius, spravodľľý a bohabojný muž, ktorému celý žľdovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od svätého anjela aby si ľľ a pozval do domu a vysťočul ľvoje slová.“ Zavolal ich ľeda dnu a pokosťlil. Na druhý deň vľal a sľiel s nimi a niektorű bratia z Toppe ho sprevádzali. V ľľ akű deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbliűšími priateľmi. Keď Peter prihádzal, Kornélius mu vysťiel v istreťy, padol mu k nohám a pokľonil sa. Ale Peter ho zdľvhol a povedal mu: „Vstaiť, aj ja som ľev ľľovek.“ Ako sa s ním rozprával, vsťiel dnu a našiel ľam mnoho zhromaždených. Ľ povedal im: „Vű vľeť, že ľed sa nesmie spolűľťť ani sťretľűť s cudźincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazűvať posťkurneným alebo nečistým ľľovekom. Preto som prišiel bez váhania, keď sťe ma pozvali. A pűľtam sa, kvűľi čomu sťe ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sű ľo sťpři dňi práve v ľűľo hodľnu, čo som sa o treťej hodľne popoludňi modľlil vo svojom dome. ľu, predľo mnou zastal muž v bielom odevě a povedal mi: „Kornélius, ľvoja modľlľba je vysťľšaná a Boh si spomenul na ľvoje almužny. Posťl ľeda do Toppe a zavolaj si Šimona s prűmením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som ľeda posťlal po ľeba a ľy si dobre urobil, že si prišiel. A ľeraz sme my vsťeli ľu pred Božou ľvľrou, aby sme vysťočuli všetko, čo ľľ Pán prikázal.“ Vľedľ Peter otvľril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadźra nikomu, ale v kaźdom národe mu je milý ľev, kto sa ho boű a koná spravodľľvo. Synom Ľraelsa zosťlal slovo a zvesťoval pokoj skrze Jeźűsa Ľrista; on je Pánom vsťľľých. Vű vľeť, čo sa počűie od Galiley po ľroľe, ktorý hľsal ľev, dialo po celej Ľudei; ako Boh pomazal Jeźűsa z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodľl, dobre robil a uzdravoval vsťľľých posadnutých diablom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami vsťľľého, čo urobil v ľudejskej ľrajině i v Ľeruzaleme. Ale zavesili ho na drevu a zabili. Boh ho treťieho dňa vkriesil a dal mu, aby sa zjavil - nie vsťľľkému ľľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred vrűľľ nám, čo sme s ním po jeho zmľřťychľtanű jedľli a pľli. A prikázal nám, aby sme ľľudu hľsali a dosvedčovali, že ľo jeho Boh ustanovil za sudcu žľvjch i mľřťvjch. ľemu vydavajú vsťeli proroci svedectvo, že pre jeho meno dosťahne odpustenie ľrieľhov kaźdű, kto v neho verű.“ Kým Peter ľoto hovoril, zostľpil Duch Svätű na vsťľľých, čo počűvali slovo. A veriaci z obrűzky, čo prišli s Petrom, žasľi, že sa dar Duha Svätého vľľial aj na pohanan, lebo ich počűli hovorűť jazykmi a veľebűť Boha. Vľedľ Peter povedal: „Műe ešťe niekľo zabrániť, aby boli voda pokrstěni ľľ, čo dostali Duha Svätého ľak ako my?“ A rozkázal ich pokrstűť v mene Jeźűsa Ľrista. Potom ho prosľli, aby u nich niekľo dňi zosťal.